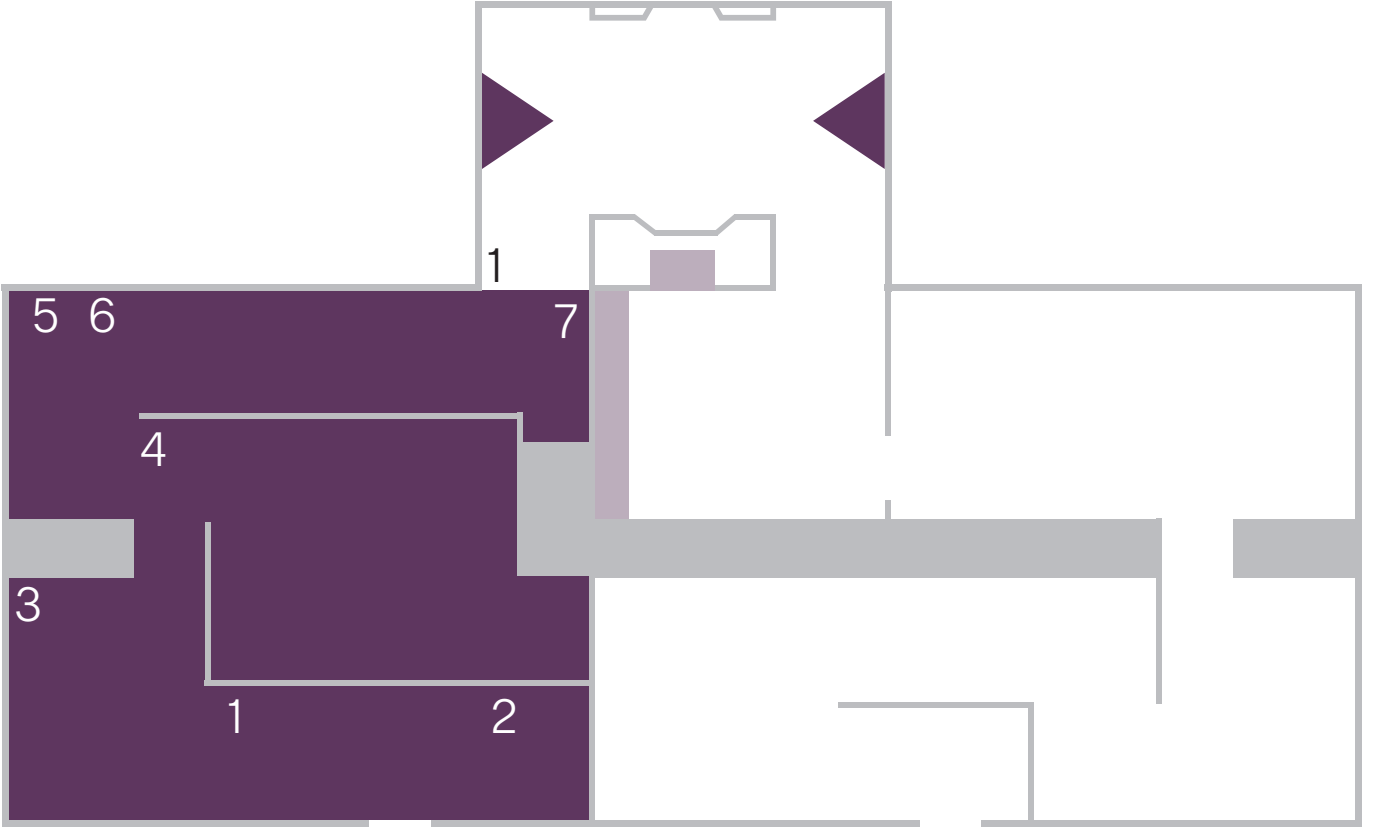


காட்சி கூடம் உரை மொழிபெயர்ப்புகள்

Russel Wong IN KYOTO





காட்சி கூடத்தின் வரைபடம்

எடோவில் வாழ்க்கை x கியோட்டோவில் ரஸ்ஸல் வோங்

- 1 **கியோட்டோவில் ரஸ்ஸல் வோங்**
ஜப்பான், குறிப்பாக கியோட்டோ, எப்போதும் உள்ளூர் மற்றும் சர்வதேசப் புகைப்படக் கலைஞர்களை ஈர்த்து வந்துள்ளது. கியோட்டோவையும் அதன் கெய்ஷா சமூகத்தையும் படம்பிடிக்கும் ரஸ்ஸல் வோங்கின் ஆர்வம் அவர் 2005-ஆம் ஆண்டில் வட்டனபே கென்-க்காக விளம்பரப் புகைப்படங்கள் எடுப்பதற்காக ஜப்பானுக்கு வந்து *Memoirs of a Geisha* (2005) இல் நடித்தபோது தொடங்கியது. கியோட்டோ அவர்களின் உரையாடலில் இடம்பெற்றபோது அது வோங்கின் ஆர்வத்தை இன்னும் ஆழமாகத் தூண்டியது.

இப்படம் கலவையான மதிப்பாய்வுகளைப் பெற்றது;

பெரும்பாலும் மறுதலிப்பும்
கியோட்டோ கெய்ஷா
சமூகத்திடமிருந்து எதிர்ப்பும்
தோன்றியது. இதன்
சர்ச்சைகளுக்கிடையே, இப்படம்
ஜப்பானிய கெய்ஷாக்களின்
மீது பொது கருத்தியலையும்
ஆர்வத்தையும் தூண்டியது
(கியோட்டோ உள்ளூர்
மொழியில் கெய்கோ). வோங்
கின் புகைப்படங்கள் ஒரு
வேளை கெய்கோ சமூகத்துக்கு
- அது பேசுவதுமில்லை மேலும்
பார்க்கப்படுவதுமில்லை - சர்வதேச
நேயர்களுக்கு அவர்களின் குரலாக
இருக்குமென உணர்கிறார்.

கெய்கோ சமூகம்

கியோட்டாவின் கெய்கோ
சமூகம் ஒரு மூடிய குழுவாக
உள்ளது மேலும் பாரம்பரிய
இஷிகேன்- சான் ஒகோடோவாரி,
"முதன்முதலாக வருபவர்களை

விரட்டியடியுங்கள்” என்ற கொள்கை இன்றும் பெரும்பாலான தேநீர் இல்லங்களில் நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. வோங் ஐந்து ஆண்டுகள் எடுத்துக்கொண்ட பின்பே கியோட்டோவின் கெய்கோ சமூகத்துடன் அங்குள்ள ஐந்து ககாய் (கெய்ஷா மாவட்டங்கள், ஹனமாச்சி என்றும் அழைக்கப்படும்) உடன் அணுக்கம் பெற முடிந்திருக்கிறது.

மரப்பலகை அச்சுக்கலை மூலம் பெற்ற உந்துதல்

இதை உருவாக்கும் வேலையில், வோங் கிட்டகவா உடமாரோ, கட்சுஷிகா ஹோக்குசாய் மற்றும் உடகவா ஹிரோஷிகே ஆகியோரின் எடோ கால மரப்பலகை அச்சுக் கலைமீது உந்துதல் பெற்றுள்ளார். குறிப்பாக அதன் கருப்பொருள் ஒன்றிணைப்பு, எவ்வாறு படத்தின் கூறுகள் ஒன்றாக இணைக்கப்படுகின்றன மேலும்

இதில் தோன்றும் பெண்களின்
நிழலுருவங்கள் மற்றும்
போர்ட்ரைட்டுகள் எவ்வாறு
தீட்டப்படுகின்றன என்ற விடயத்தில்
அவருக்கு ஈர்ப்பு ஏற்பட்டது.
வோங்கின் புகைப்படங்கள் அவரது
நாஸ்டால்ஜியா உணர்வின் வழியே
உள்ளேற்றம் பெறுகின்றன. அவர்
கியோட்டோவின் உண்மையான
தெருக்கள் மற்றும் தேநீர்
இல்லங்களை திரைப்படத்திற்காக
இடப்பட்ட அரங்கத்துடன் ஒப்பிட்டுப்
பார்க்கிறார். இந்த அறிமுகம் மற்றும்
படத்தில் புகழ்பெற்றவர்களுடன்
பணியாற்றிய அனுபவம்

ரஸ்ஸல் வோங்

ரஸ்ஸல் வோங் (பிறப்பு 1961)
சர்வதேசப் புகழ்பெற்ற, சிங்கப்பூரில்
பிறந்த ஃபேஷன் போர்ட்ரைட்
புகைப்படக் கலைஞர் ஆவார்.
இவருக்கு ஹாலிவுட்டில் ஆஸ்கர்
விருது வென்ற இயக்குனர்களுடனும்

ரிச்சர்டு கியர், ஜாக்கி சான்,
மிஷ்செல் யியோ, ஜாங் ஜியி மற்றும்
இசபெல்லா ரோசெல்லினி ஆகிய
நடிகர்களுடனும் 25 ஆண்டுகள்
பணிபுரிந்த அனுபவம் உண்டு.
ரஸ்ஸல் Time சஞ்சிகைக்காக
கவர் புகைப்படங்களை எடுக்கக்
கேட்டுக்கொள்ளப்படும்
முதன்மையான
புகைப்படக்கலைஞர்களின்
குழுவில் ஒருவர் ஆவார். அவரது
போர்ட்ரைட் புகைப்படங்களுடன்,
அவரது வேலைகளில் ஸ்டில்-லைஃப்
படங்கள், கட்டிடக்கலை, நிலப்பரப்பு
படங்கள் மற்றும் பல அடங்கும்.

2 கியோட்டோ

கியோட்டோ ஜப்பானின் மூன்றாம்
பெரிய நகரமாகவும் மிகவும்
பழமையான நகரங்களில்
ஒன்றாகவும் திகழ்கிறது. 794-
ஆம் ஆண்டில் அது ஜப்பானின்

தலைநகரமாகவும் இருந்தது.
முன்பு நாரா, தலைநகரமாக
இருந்ததைப்போல, லஇந்த
நகரமும் கிரிட் கட்ட அமைப்பில்,
சீன டேங் வம்சத் தலைநகரம்
ஷாங்ஆன் (இன்றைய ஜியான்)
போல கட்டமைக்கப்பட்டது.
கியோட்டோ ஜப்பானின்
தலைநகரமாக இருந்தபோதிலும்
அரச குடும்ப இல்லமாக 794 முதல்
1869 வரை திகழ்ந்தாலும், இந்த நகரம்
ஜப்பானிய அரசியல் சக்தியின்
குவியமாக இருந்ததில்லை. காமகுரா
காலத்தின்போது (1185-1333), காமகுரா
அரசியல் மையமாக இருந்தது,
மேலும் எடோ காலத்தின்போது
(1603-1868), டோக்குகவா ஷோகனேட்
ஜப்பானை எடோ நகரத்திலிருந்து
(இன்றைய டோக்கியோ) ஆண்டது.

ஜப்பானின் சக்கரவர்த்திகள்

9-ஆம் நூற்றாண்டு முதல்,
அரச குடும்பம் பெரும்பாலும்

தனிமைப்படுத்தப்பட்டது, மேலும்
நாடு ஷோகனேட் எனப்படும்
இராணுவக் குடும்பங்களினால்
ஆளப்பட்டது. கியோட்டோ
தலைநகரமாகப் பெயரளவிலும்
நாட்டின் கலாசார குவியமாகவும்
இருந்தது. மேலும் அரசை நடத்தும்
பணிகளை எடோ நகரத்திலிருந்து
ஷோகனால் மேற்கொள்ளப்பட்டது.
1868-ஆம் ஆண்டில், சக்கரவர்த்தி
மெய்ஜி டோக்குகவாவை முறியடித்து
நாட்டை தம் கட்டுப்பாட்டின் கீழ்
கொண்டுவந்து, அரசு குடும்பத்தை
டோக்கியோவிற்கு இடம்மாற்றி,
டோக்கியோவை நாட்டின்
தலைநகரமாக ஆக்கினார். 1947-
ஆம் ஆண்டு புதிய ஜப்பானிய
அரசியலமைப்பு ஏற்கப்பட்டு,
மீண்டும் சக்கரவர்த்தியின்
பங்களிப்பைப் பெரும்பாலும்
ஓர் அடையாளமாக
மாற்றியமைக்கப்பட்டது.

கியோட்டோ நீடுநிலைத்து செழித்தது

அரச வளங்களின் வளர்ச்சியிலும்
வீழ்ச்சியிலும், நகரத்தின் வளங்களும்
கடுமையாக ஊசலாடின. ஓனின்
யுத்தத்தில் (1466-67), கியோட்டோ
கோஷோ (அரச மாளிகை)
மற்றும் நகரத்தின் பெரும்பகுதி
அழிக்கப்பட்டது. இன்றைய
கியோட்டோ எடோ காலத்தில்
கட்டமைக்கப் பட்டதாகும். அரசியல்
அதிகாரம் எடோவிலிருந்த போதிலும்,
கியோட்டோ கலாசார, மத மற்றும்
பொருளாதார மையமாக செழித்தது.
அதிர்ஷ்டவசமாக, இரண்டாம்
உலகப் போரின் குண்டு வீச்சில்
பிற ஜப்பானிய நகர மையங்கள்
தரைமட்டமாகியபோதும் கியோட்டோ
அழிக்கப்படாமல் பிழைத்தது. இன்று,
இங்கு 20 அரும்பொருளகங்கள்
மேலும் 30 பல்கலைக்கழகங்களும்
கல்லூரிகளும் நகரத்தின் பல
இடங்களிலும் இருக்கின்றன.

3 கெய்கோ மற்஁ும் மைக்கோ

பொதுவாக கெய்ஷா என அழைக்கப்படுவது, கெய்கோ (கியோட்டோ மொழி) மற்஁ும் மைக்கோ (பயிற்சி கெய்ஷா) ககாய் (கெய்ஷா மாவட்டங்கள், ஹனமாச்சி) இல் கியோட்டோ நகரத்தில் உலகப்புகழ் பெற்ற ஜப்பானின் கலாசாரமாக உருவகம் பெற்றுள்ளது. கெய்கோ மற்஁ும் மைக்கோகளுக்கு தொழில்முறை பயிற்சிகள் இந்த கலைஞர்-விதூஷகர்களாக நியோகோபா என்றழைக்கப்படுகிறார்கள், இது 130 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. அடிப்படை பயிற்சிகளில், செம்மை நடனம், பாரம்பரிய ஜப்பானிய இசைக்கருவிகளான ஷாமிசன், மத்தளம், கோட்டோ போன்றவற்றை வாசித்தல், மற்஁ும் தேநீர் விழா, பாடுதல், அலங்காரக் கையெழுத்து

மற்றும் மலர் அலங்காரம் ஆகிய
பயிற்சிகள் உள்ளடங்கும்.

கியோட்டோ ககாய் 花街

கியோட்டோவில் ஐந்து ககாய்
உள்ளன: கியோன் கோபு,
மியாகவாச்சோ, போண்டோச்சோ,
கமிஷிசிகென் மற்றும் கியோன்
ஹிகாஷி. ஒஷாயா - கண்டிப்பாக
வரன்முறைபடுத்தியது,
பிரத்யேக தேநீர் இல்லங்கள் -
இவை இந்த மாவட்டங்களில்
செய்யப்படுகின்றன. அவர்கள்
புதிய வாடிக்கையாளர்களை
வழக்கமான வாடிக்கையாளர்
ஒருவரின் அறிமுகப் பரிந்துரையுடன்
மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள்.
அவர்கள் வழக்கமானவர்கள் மட்டும்
கலந்து கொள்ளும் விருந்துகள்,
நிகழ்வுக்கேற்ற பொருத்தமான
உணவுகள், விருந்தினர் பட்டியல்,
பருவம், வாடிக்கையாளர்கள்
இரசனையைப் பூர்த்தி செய்யும்

கெய்கோ மைக்கோ கேளிக்கைகள்
ஆகியவற்றை ஏற்பாடு
செய்கிறார்கள்.

பருவகாலச் செயற்பாடுகள் மற்றும் பிற சடங்குகள்

ஒவ்வொரு ககாய்-இன் வருடாந்திர
நாட்குறிப்பு பருவகால மாற்றத்திற்கு
ஏற்பவும், உள்ளூர் வரலாறு
மற்றும் மதச் சடங்குகள் மற்றும்
விழாக்களைப் பொறுத்து
அமையும். சில நிகழ்வுகள்
ஆசிரியர்களுக்கு அல்லது வரலாற்று
நாயகர்களுக்கு மரியாதை
செலுத்துபவையாக அமையும்.
ககாய் உள்ளூர் கோயில்கள் மற்றும்
விழாக்களுடன் நெருக்கமாக
பிணைக்கப்பட்டுள்ளன.
கியோன் கோபு, மியாகவாச்சோ,
போண்டோச்சோ மற்றும்
கியோன் ஹிகாஷி யஸாகா
கோயில் மற்றும் கியோன் மட்சுரி
(ஜூலையில் நடத்தப்படுகிறது)

உடன் வலிமையான பிணைப்பைக்
கொண்டுள்ளன. கமிஷிசிகென்,
மிகவும் பழைய ககாய்
எனப்படுகிறது, இது கிட்டனோ
டென்மாங்கு கோயிலுடன்
இணைக்கப் பட்டுள்ளது, இது பிளம்
விழா (பெப்) மற்றும் ஜூய்க்கி
விழாவை (அக்) ஏற்று நடத்துகிறது.
ஒவ்வொரு ககாயிலிருந்தும் கெய்கோ
மற்றும் மைக்கோ வருடாந்திர
ஜிடாய் மட்சுரியில் (22 அக்,
கியோட்டோவின் முக்கிய விழா,
கியோன் மட்சுரி உடன்) சுழற்சி
முறையில் இணைய வேண்டும்.

4 கோககாய் - கியோட்டோவின் ஐந்து ககாய்

இவை அதிகாரப்பூர்வமாக கெய்ஷா
சேவைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட
இடங்களாகும்.

மியாகவாச்சோ

மியாகவாச்சோ மாவட்டம், கமோ நதியின் தென்புறமுள்ளது, இது 1666-ஆம் ஆண்டில் கட்டமைக்கப் பட்டது. 1751-இல் இது ஒரு ககாய் ஆகச் செயல்படுவதற்கு அதிகாரப்பூர்வமாக அனுமதிக்கப்பட்டது. விரைவில் இது கியோட்டோவின் கவின்கலைகளுக்கு மையமாக ஆகிவிட்டது. மியாகவாச்சோ காபுக்கி உடன் வலிமையான தொடர்பைப் பெற்றுள்ளது, காரணம் இதன் அருகிலேயே மினாமி-ஜா அரங்கம் உள்ளது. மினாமி-ஜா 1610 -ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்டது, இது நகரத்தின் முதன்மையான காபுக்கி அரங்கம் ஆகும். இந்தப் பகுதியிலுள்ள சில தேநீர் இல்லங்களுக்கு (ஓசாயா) புகழ்பெற்ற காபுக்கி நடிகர்களின் பெயர்கள் சூட்டப்பட்டுள்ளன. = இன்று, மியாகவாச்சோவின்

ஒரு பகுதி வரலாற்று காட்சி
பாதுகாக்கப்பட்ட பகுதியாக
அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

கியோன் கோபு மற்றும் கியோன் ஹிகாஷி

ஆரம்ப எடோ காலத்தில், பல தேநீர்
கடைகள் வருகையாளர்களை
யஸாகா கோயிலுக்கும் கியோமிஜூ
கோயிலுக்கும் வரவேற்க
திறக்கப்பட்டன. படிப்படியாக, இந்த
தேநீர் கடைகள் தேநீர் இல்லங்களாக
(ஓசாயா) ஆகின; பரிசாரகப்
பெண்கள் கெய்கொ ஆகினர். 1670
வாக்கில், இந்தப் பகுதி டோக்குகவா
ஷோகனேட் இடமிருந்து ககாய்
ஆகச் செயல்பட அதிகாரப்பூர்வ
அனுமதியைப் பெற்றது. 19
நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தி,
இங்கே 700 தேநீர் இல்லங்களும் 300
க்கும் மேற்பட்ட கெய்கொ மற்றும்
மைக்கோகளும் இருந்தனர்.

இதே பகுதியில், ஒரு ஸமுராயின் பெரிய இல்லமும் இருந்தது. இந்த வீடு 1870 இல் அகற்றப்பட்டதும் ககாய் பகுதியை விரிவுபடுத்தி, தேநீர் இல்லங்கள் அதன் இடத்தில் கட்டப்பட்டன. 1881-ஆம் ஆண்டில் இந்த இடம் கியோன் கோபு மற்றும் கியோன் ஒட்சுபு (இன்றைய கியோன் ஹிகாஷி) என இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டன. ககாயின் ஒரு பகுதி இப்போது பாரம்பரியக் கட்டிடங்கள் பகுதியாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன, இன்னொரு பகுதி வரலாற்று காட்சிப் பாதுகாப்புப் பகுதியாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

போண்டோச்சோ

கமோ நதியைச் சுற்றிலும் பெரிய பொதுத் திட்டம் ஒன்று 1670-ஆம் ஆண்டு செயல்படுத்தப்பட்டது. புதிய தெருவின் மருங்கில் தேநீர் கடைகளும் குடியிருப்புகளும் கட்டப்பட்டன, இது

சுற்றுலாப் பயணிகள் மற்றும்
படகுக்காரர்களை வரவேற்கவும்
பொருட்களை டகாசேகவா
கால்வாய் வழியாக போக்குவரத்து
செய்யவும் ஏதுவாக்கியது. இந்தப்
பகுதி பின்னர் படிப்படியாக 1712-ஆம்
ஆண்டில் ககாயாக வணிகம் செய்ய
அதிகாரப்பூர்வ அனுமதியைப்
பெற்றது.

கமிஷிசிக்கென்

கிட்டனோ கோயிலின் (இன்றைய
கிட்டனோ டென்மாங்கு கோயில்) ஒரு
பகுதி மத்திய 15-ஆம் நூற்றாண்டில்
தீக்கிரையானது, அது பழுது
பார்க்கப்பட்டு ஏழு தேநீர் கடைகள்
இப்பகுதியில் கட்டப்பட்டன.
இந்த ஏழு கடைகளும் தான்
கமிஷிசிக்கென்-இன் தோற்றுவாய்
ஆகும். 1587-ஆம் ஆண்டு,
டோயோடோமி ஹிடேயோஷி இந்தக்
கோயிலில் பெரிய தேநீர் விருந்தை
நடத்தினார், அப்போது வணிகர்களும்

வர்த்தகர்களும் ஹிடேயோஷிக்கு
பெரிய வரவேற்பை அளித்தனர்.
ஹிடேயோஷி இந்த வரவேற்புக்குப்
பகரமாக தேநீர் இல்லாங்களாக
வர்த்தகம் செய்துகொள்ள
பிரத்யேகமாக உரிமையளித்தார்
என்று கூறப்படுகிறது.

இன்னொரு கதையில் கோயிலின்
புனிதச் சேவகிகள் இடம்
பெறுகின்றனர். இவர்கள் இளம்
பெண்கள், எனவே ஊய்வு பெற்றதும்
தேநீர் கடைகளில் பாரிசாரகிகளாக
வேலைசெய்தனர். இவ்வாறு
கமிஷிசிக்கென்-இல் கெய்கொ
தோன்றியதாகக் கூறப்படுகிறது.
அதன் பிறகு, இந்தப் பகுதி
பிரபலமடைந்தது, மக்கள் கிட்டனோ
டென்மாங்கு கோயிலுக்கு வருகை
புரிந்தனர் மேலும் நிஷிஜின்
துணிநெசவு மாவட்டத்தின்
செல்வந்த வணிகர்களும் வருகை
புரிந்தனர். இன்று இது முக்கியமான

காட்சிப் பராமரிப்பு பகுதியாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது மேலும் காபுரெஞ்சோ அரங்கம் வரலாற்று முக்கியத்துவம் கொண்ட கட்டிடமாக உள்ளது.

5 கெய்ஷாவின் தெளிவற்ற தொடக்கம்

ஐப்பானிய கெய்ஷாவின் பவுடர் பூசிய முகமும் பாரம்பரிய ஆடைகளும் பலருக்கும் விந்தையாகத் தோன்றி ஆர்வத்தைத் தூண்டும். எடோ காலத்தில், பெண்களும் ஆண்களும் கலந்த பொழுதுபோக்கு கலைஞர்களுக்கும், இன்பகங்களின் (யுகாகு) விலைமாதர் விடுதிகள், தேநீரகங்கள் ஆகியவற்றுக்கும் இடையில் நெருக்கமான தொடர்பிருந்தது. முதல் கெய்ஷா ஆண்களாக இருந்தனர். வாடிக்கையாளர்கள் தாசிகளைச் சந்திப்பதற்கு முன்பாக,

இந்த ஆண்கள் அவர்களை
உபசரித்தனர். 1751 ஆண்டு வரை,
பெண்கள் யாரும் கெய்ஷா
தொழிலில் ஈடுபடவில்லை. ஆனால்
1800ஆம் ஆண்டுக்குள் இந்தத்
தொழிலைப் பெண்கள் தங்களது
உடமையாக்கிக் கொண்டனர்.

ஆகப் பிரபலமான இன்பகம்,
எடோ நகரின் யொஷிவராவில்
இருந்தது. டொகுகவா படைத்துறை
ஆட்சியினர் வழங்கிய
உரிமத்துடன் அமைக்கப்பட்ட
மூன்று இன்பகங்களில் இதுவும்
ஒன்று. மற்ற இரு இன்பகங்கள்
கியோட்டோவின் ஷிமபராவிலும்,
ஓசாகாவின் ஷின்மச்சியிலும்
இருந்தன. இன்பகங்களுக்கு
வாடிக்கையாளர்களை ஈர்ப்பதற்காக
விலைமாதர் விடுதிகள், காபுக்கி
அரங்குகள், தேநீரகங்கள், சுமோ
மல்யுத்தக் களங்கள், நகைச்சுவை

அங்கங்கள், இசையும் நடனமும்
கலந்த கலைநிகழ்ச்சிகள் போன்ற
பொழுதுபோக்கு தொழில்கள் அங்கு
தொடங்கப்பட்டன. ஆகச்சிறந்த
ஆடை அலங்காரம், இசை, நாடகம்
ஆகியவற்றைக் காண்பதற்கான
இடங்களாகவும் இவை விரைவில்
பெயரெடுத்தன. தாசிகள், காபுக்கி
நடிகர்கள் ஆகியோருடன்
கெய்ஷாவும் ஜப்பானின் ஆடை
அலங்கார முன்மாதிரிகளாகத்
திகழ்ந்தனர்.

பாரம்பரியத்தைக் காக்கும்

இன்றைய கெய்ஷா

ஜப்பானின் நவீனகால வரலாற்றில்
கெய்ஷா என்பது புதிரான, பல
சமயங்களில் பிரச்சனையான
வடிவமாகத் திகழ்கிறது.

நடைமுறை கலாசாரத்தில்,

நாட்டின், பாரம்பரியத்தின்,

“கீழ்த்திசை” பெண்ணியத்தின்

சின்னமாக கெய்ஷாவின்
தோற்றம் சில சமயங்களில்
பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால்,
எடோ காலத்தில் கெய்ஷா இவ்வளவு
எளிதாகப் பகுக்கப்படவில்லை.
1920களில் ஜப்பான் அயல் உலகுக்குத்
திறந்துவிடப்பட்டு, அதிகமான
ஜப்பானியர்கள் மேற்கத்திய
பாணிகளைப் பின்பற்றத்
தொடங்கியபோது, பாரம்பரிய
ஜப்பானியக் கலைகளையும்
கலாசாரத்தையும் காப்பவர்களாக
கெய்ஷா உருவெடுத்தனர்.

இன்று, தேநீரகங்களில் நடைபெறும்
விருந்துகளில் பாரம்பரிய ஜப்பானிய
நடனம், இசை, பிற மேடைக்கலைகள்
ஆகியவற்றுடன் மகிழ்விக்கும்
நிபுணத்துவக் கலைஞர்களாக
கெய்ஷா திகழ்கின்றனர்.

6 மைக்கோ மற்றும் கெய்ஷா ஆக தொழில் புரிதல்

கெய்கோ மற்றும் மைக்கோ பதிவுபெற்ற தொழில்களாக ககாய் பகுதிகளில் மட்டும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன. இளையர் உயர்நிலைப் பள்ளிப்படிப்பை முடித்த பின்னர் 15 அலத்து 16 வயதில் ஒரு மைகோவாக நுழையலாம். இந்தத் தொழிலில் இணைய, பெண்கள் ஒரு மூத்த "சகோதரி" (ஒன்ஸான்) உடன் ஒரு சாகே கோப்பை மீது உறுதிமொழி அளிக்க வேண்டும். இந்தச் சகோதரிகள் மைக்கோ மீது செல்வாக்கு செலுத்தி ககாய் இல் புதிய கெய்கோ ஆகும் வரை கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பார்கள். ஒரு மைக்கோ அவளது வயது இருபதை நிறைவு செய்யும்போது எரிகே விழா மூலம் கெய்கோ நிலைக்கு உயர்த்தப்படுவாள். அவளது பணிக்காலம் முடிவடைந்ததும்

(6-7 ஆண்டுகள்,மைக்கோவாக இருந்த காலம் உட்பட) எப்போது வேண்டுமென்றாலும் அவள் விருப்பம் போல விலகலாம்.

ஒரு குடும்பத்தைப்போல

மைக்கோ மற்றும் கெய்கோ ஒரு ஓகியாவில் இணைய வேண்டும், இது ஒரு தங்குமிடம் அல்லது இங்கே மைக்கோ அல்லது கெய்கோ தனது தொழிலுக்கு இணைவு பெற்றிருக்கவேண்டும். அவர்கள் இங்கே பெற்றோர்-பிள்ளை போன்ற உறவை மேலாளருடன் (ஓகசன்) கொண்டிருக்க வேண்டும் இந்த ஒன்சன் அவளது மாற்றாந்தாய் போல அவர்களின் "இளைய சகோதரிக்கு" நடந்துகொள்ள வேண்டும், மேலும் இந்த உறவு அவர்கள் இந்தத் தொழிலில் உள்ளவரை தொடர வேண்டும். ஓசஷிகி விருந்துகளில் (டட்டமி அறைகளில் வழங்கப்படும் பாரம்பரிய ஜப்பானிய

விருந்து) மூத்தவர்கள் இளைய
சகோதரிகளைக் கவனித்துக்
கொள்ளவேண்டும் மேலும் ககாய்
சமூகத்திலும் இவ்வாறே கவனித்துக்
கொள்ள வேண்டும். இந்த உறவுகள்
கெய்கோ மற்றும் மைக்கோ
கட்டமைப்பின் பகுதிகளாகவே
வடிவம் பெறுகின்றன.

தொழிலிருந்து விலகதல்

கெய்கோவுக்கு கட்டாய ஓய்வு
என்பது ஏதும் இல்லை. தொழிலிருந்து
விலக முடிவெடுத்தால், அவர்கள்
கிகி -இவாய் (ஓய்வுப் பரிசு) ககாய்
சமூகத்தில் உள்ளவர்களுக்குக்
கொடுத்து அவர்களுடன் தான்
எத்தகைய உறவை சமூகத்துடன்
தொடருவார் என்பதை அறிவிக்க
வேண்டும். தொழிலிருந்து
விலகுவதற்கான முக்கியக் காரணம்
வழக்கமாக திருமணம் அல்லது
வேறு புதிய தொழிலில் ஈடுபடுவதாக
இருக்கலாம்.

7 ககாயில் நற்பழக்கங்கள்

கெய்கோ மைக்கோ பற்றிய
கவர்ச்சியும் சர்வதேச சுற்றுலாப்
பயணிகளும் கியோட்டோவுக்கு
வருவதால், இந்த கலைஞர்கள்
விதூஷகர்கள் கூடுதலாக
தொல்லைக்கு உள்ளாகின்றனர்.
சர்வதேச சுற்றுலாப் பயணிகள்
துரத்துதல், தடுத்து நிறுத்துதல்,
சூழ்ந்து கொள்ளுதல், மேலும்
கெய்கோ மைக்கோவின்
கிமோனோ ஆடையைப் பற்றி
இழுத்தல் - ஒரு புகைப்படம்
எடுத்துக் கொள்வதற்காக - அவர்கள்
அவர்களின் நிகழ்ச்சிகளுக்காக
செல்லும்போது இவ்வாறு நடக்கிறது.

உங்கள் ஆர்வத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள் - பின்பற்ற வேண்டாம்

கெய்கோ மைக்கோ வேலையில்
இருக்கும்போது புகைப்படமெடுக்க
அனுமதியில்லை. அவர்கள் தேநீர்

இல்லங்களுக்கிடையில் நடந்து
செல்லும்போது நேரமும் கடந்து
கொண்டிருக்கும். பணம்செலுத்தும்
வாடிக்கையாளர்களுக்கு செலுத்தும்
மரியாதையாக அவர்கள் விருந்துக்கு
காலதாமதமாக செல்ல இயலாது.
ககாயிலுள்ள குறுகிய தெருக்களில்
பாரம்பரிய ஆடைகளை
அணிந்துகொண்டு மேலும்
சுற்றுலாப் பயணிகளைத் தவிர்துக்
கொண்டு செல்லுதல் மிகவும்
கடினமான காரியம். சில கெய்கோ
மைக்கோ புகைப்படம் எடுப்பதை
விரும்புவதில்லை.

தயவுசெய்து இந்தப் பெண்களைச்
சுற்றி சூழ்ந்து கொள்ள வேண்டாம்,
அவர்களின் அந்தரங்க இடத்திற்குள்
அத்துமீற வேண்டாம் அல்லது
உங்கள் சமூக ஊடகப் பக்கங்களில்
இடுவதற்காக இரவில் மங்கலான
ஒரு புகைப்படமெடுக்க அவர்களைப்
பின்தொடர வேண்டாம்.

இது ஒரு விளையாட்டு மைதானம் அல்லது தீம் பார்க் அல்ல

சில வழிகாட்டிகள் "கெய்ஷா
வேட்டை" என்று தம்மை
ஊக்குவித்துக் கொள்கின்றன;
அதனால்தான் சில சுற்றுலாப்
பயணிகள் அவர்களை
தெருக்களில் துரத்துகிறார்கள். சில
வருகையாளர்கள் கியானை மிகவும்
மோசமாகவே நடத்துகிறார்கள்-
கியோட்டோவின் மிகவும் புகழ்பெற்ற
ககாயை ஒரு வரலாற்று தீம்
பார்க்கைப் போல நடத்துகிறார்கள்.
ஆனால் கியோன் மற்றும் பிற ககாய்
நகரத்தின் பகுதிகள் ஆகும் - இவை
மெய்யாகவே காட்சிக்கினியவை-
கியோட்டோவின் சாமானிய
மக்களும் இங்கு வசித்து அவர்களின்
வர்த்தகத்தை அமைதியாக நடத்த
விரும்புகிறார்கள்.

தனியுரிமையை மதிக்கவும்

கியோட்டோ நகரம் அண்மையில் கியோன் முக்கிய வீதியாகிய ஹனம்மிக்கோஜி தனியார் சந்துகளில் புகைப்படம் எடுப்பதற்கு தடை விதித்துள்ளது. அனுமதியின்றி புகைப்படமெடுத்தலுக்கு ¥10,000 (\$125 SGD) வரை அபராதம் விதிக்கப்படும். நீங்கள் ஒரு கெய்ஷாவைச் சந்தித்தால், அவர்களைப் புகைப்படமெடுப்பதில் சம்மதமா எனக் கேட்பது மரியாதைக்குரியது. வழக்கமாக அவர்களின் அடுத்த நிகழ்வுக்காக அவசரத்தில் இருப்பார்கள், எனவே அவர்கள் மறுத்தால் ஆச்சர்யப்பட வேண்டாம்; அவர்களைப் பின்தொடரவும் வேண்டாம்.